

«Αφήκαν οι άνθρωποι τας αμαρτίας αυτών και περί των ουρανίων ερευνώσιν» (Ηλιάδης Σάββας, Δάσκαλος)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : 2 Σεπτεμβρίου, 2015

Το ανωτέρω πατερικό απόφθεγμα είναι παρμένο από τον Ευεργετινό, Υπόθεσις ΙΖ΄: «Ότι δεν πρέπει κινούμενοι από υπερηφάνεια να πολυπραγμονούμε περί τα υψηλά νοήματα της Γραφής και περί τα δογματικά και υπέρτερα της λογικής ή να προσπαθούμε να εννοήσουμε τα κρίματα του Θεού».

Κάποτε επισκέφτηκαν τον Αββά Ζήνωνα μερικοί αδελφοί και του υπέβαλαν την εξής ερώτηση:

- Τι σημαίνει, Αββά, αυτό που γράφεται στο βιβλίο του Ιώβ: «οὐρανός δὲ οὐ καθαρὸς ἐναντίον αὐτοῦ»; (Ιώβ ιε,15)

Ο Γέροντας απάντησε:

- Οι άνθρωποι έπαυσαν να φροντίζουν για την απαλλαγή από τις αμαρτίες τους και ασχολούνται με την έρευνα των ουρανών. Η ερμηνεία του ρητού που ζητήσατε είναι: «μόνο ο Θεός είναι καθαρός». Γι` αυτό είπε η Γραφή ότι ο ουρανός δεν είναι καθαρός ενώπιον του Θεού. (Ευεργετινός, εκδ. Ματθαίου Λαγγή, τόμος Δ΄)

Με αφορμή το ως άνω πατερικό απόφθεγμα ο νους μας τρέχει αβίαστα και στον αξιοσέβαστο επιστημονικό κόσμο, ο οποίος εργάζεται νυχθημερόν, αγωνιωδώς και πεισματωδώς στο χώρο του μακρόκοσμου και του μικρόκοσμου, να ερευνήσει και να ερμηνεύσει τα του επιστητού για το καλό της ανθρωπότητας.

Οι επιστήμονες είναι ευεργέτες της ανθρωπότητας και οφείλουμε να τους ευγνωμονούμε, όσο παραμένουν πιστοί στην αποστολή τους. Αντιθέτως μπορεί να καταστούν μέγιστοι καταστροφείς, αν

αθετήσουν στον όρκο τους. **Και βέβαια, δεν αναφέρεται σ' αυτούς το απόφθεγμα σε καμιά περίπτωση, διότι η διακονία της επιστήμης είναι ιερή.**

Δύναται όμως να ληφθεί ως απάντηση στην αφελή ελπίδα που τρέφει πολλές φορές ο άνθρωπος ότι, χωρίς πνευματική εργασία, θα μπορέσει, μόνο με την επιστήμη, να λύσει θέματα που άπτονται του πνευματικού κόσμου. **Ότι, χωρίς το «ένδον σκάπτε» και τη συνέργεια της θείας Χάριτος, θα**

τακτοποιήσει τη συνείδησή του. **Ότι έτσι θα χορτάσει, και το χειρότερο, θα ξεριζώσει και θα καταργήσει την εκ Θεού φυτεμένη στο είναι του επιθυμία της αιώνιας ζωής. Είναι μια προειδοποίηση, που θέλει να προλάβει τη θεοποίηση της επιστήμης.**

Οι επιστήμονες, σαν άνθρωποι κι αυτοί, γνωρίζουν πως κατά την έρευνα, το αποτέλεσμα που θα προκύψει, θα αγγίξει και το δικό τους εσωτερικό κόσμο. Δηλαδή την πίστη τους. Δηλαδή τις πέραν του επιστητού ανησυχίες και αναζητήσεις τους. Είναι έτοιμοι να δεχτούν την αλήθεια της επιστήμης και μάλιστα, αν έρχεται σε αντίθεση με το πιστεύω τους; Διότι η επιστήμη αυτή καθ' εαυτή είναι αντικειμενική. Η αλλοίωση επέρχεται από τα πρόσωπα που την υπηρετούν.

Το ερώτημα είναι αν διαθέτουν σήμερα αυτή τη λεβεντιά και το ήθος, το θάρρος και τη συνέπεια για τη μεγάλη ευθύνη τους απέναντι στο Θεό και στον άνθρωπο. Να ομολογήσουν και να αποκαλύψουν το αληθινό. Διότι ο κάθε επιστήμονας είναι υποψήφιος ήρωας και άγιος. Αφού είναι ερευνητής της αλήθειας μέσα από τα δημιουργήματα: *«τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε ἀίδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θεϊότης»* (Ρωμ.1, 20). Μετάφραση: **«Διότι οι αόρατες ιδιότητες του Θεού, δηλαδή η αιώνια δύναμή του και η Θεότητά του, βλέπονται καθαρά, αφ' ότου δημιουργήθηκε ο κόσμος και γίνονται νοητές μέσω των δημιουργημάτων του».**

Πέρα όμως από τον επιστημονικό κόσμο, σ' ό,τι αφορά τη μεταφορά της είδησης του επιστημονικού αποτελέσματος, παρεμβάλλονται άλλοι παράγοντες, που ρυθμίζουν τον τρόπο με τον οποίο θα δημοσιοποιηθεί. Αυτοί είναι η μεγάλη πληγή κυρίως, οι έχοντες τα μέσα, που ενημερώνουν τα πλήθη και τα επηρεάζουν, ανάλογα με το σκοπό που

κρύβουν τα συμφέροντά τους.

Δυστυχώς, σήμερα με την επικράτηση του επιστημονισμού, της άθεης και αντίχριστης κοσμοθεωρίας και βιοθεωρίας, πλασάρονται

με τέτοιο τρόπο οι αμέτρητες επιστημονικές ανακαλύψεις, ώστε να δίνουν ελπίδα στον κόσμο, χωρίς έρεισμα για το επέκεινα, για το αιώνιο. Μιαν ελπίδα καταισχύνουσα, δηλαδή που καταντροπιάζει και αφήνει συνεχώς έκθετη και καταπληγωμένη την ψυχή. Παραπέμπουν στη θεά επιστήμη και στον ίδιο τον άνθρωπο, θεοποιώντας τους. Έξω ο Θεός από τα παρόντα. Θεός είναι ο άνθρωπος. Οντας δε ο πολύς κόσμος ακατήχητος και εν πολλοίς επαναπαυμένος στις επιτυχίες της σύγχρονης επιστήμης, ελπίζει σε πιθανολογίες και υποσχέσεις ανθρώπινες, βάζοντας το Θεό στην άκρη.

Μετατρέπεται σκόπιμα η επιστήμη σε μυστήριο και φαντασία. Και περνάει η ζωή με την ψευδαίσθηση μιας αόριστης προσμονής, επενδυμένης με την λαχτάρα του ανύπαρκτου μυστηρίου, κρατώντας σκλαβωμένο κυριολεκτικά τον άνθρωπο σ' αυτού του είδους τη νοοτροπία. Αποκοιμίζει τη συνείδηση με «**σεσοφισμένους μύθους**» και τον κρατάει δέσμιο να συνεχίζει «το ταξίδι στο άπειρο με βάρκα την ελπίδα», κατά την παιγνιώδη λαϊκή φράση.

Προσπαθούν, διεφθαρμένες ψυχές με διεφθαρμένα συστήματα, να υποτάξουν τον άνθρωπο, να του στερήσουν την πραγματική ελευθερία, να τον κάνουν εξάρτημα στις επιθυμίες τους και στις πονηρές επινοήσεις τους. Γνωρίζουν πολύ καλά, πως είναι φυτεμένη μέσα του η λαχτάρα του «**αεί είναι**» και θέλουν να την αρπάξουν, να την κλέψουν και να βάλουν στη θέση της την ψεύτικη, για να τον κάνουν εργαλείο δικό τους.

Μη μένουμε λοιπόν αποχαυνωμένοι περιμένοντας ελπίδα σωτηρίας από τον κόσμο. **Όταν ο άνθρωπος προσδοκά από την επιστήμη απαντήσεις υπερφυσικού και άρα υπαρξιακού και οντολογικού περιεχομένου, τότε αυτή η προσδοκία καθίσταται τυραννική ουτοπία.** Όλες οι τοιαύτες υποσχέσεις, απ' όπου κι αν προέρχονται, αν δεν έχουν πηγή και αρχή την πίστη στο Θεάνθρωπο Χριστό, είναι απάτη και ψέμα.

Οφείλουμε να στρέψουμε το είναι μας στους αγίους μας και να διδαχθούμε την καθαρή αλήθεια και ελπίδα και για το παρόν και

για το μέλλον. Με το πολίτευμα και τη βιωτή τους μας διδάσκουν τη συμμετοχή στα μυστήρια και την ασκητική ζωή της Εκκλησίας μας. Μιμούμενοι τους αγίους, βιώνουμε την «**υπόσταση των ελπιζομένων**», τη «**ζώσα ελπίδα**», αναλόγως ο καθένας, δηλαδή την εμπειρία της αδιάλειπτης παρουσίας του Χριστού στη ζωή μας.

Όλα αυτά δεν μπορούν να ειπωθούν με λόγια, αλλά με το «**έρχου και ίδε**». (Ιωαν. α, 47). Άρα λοιπόν: «*Ωρα ημάς εξ ύπνου εγερθήναι*». (Ρωμ. ιγ, 11). **Για να μην παλεύουμε με τα αδιέξοδα, τα οποία στη γνήσια πνευματική ζωή είναι ανύπαρκτα** και στην οποία όλα τα ερωτήματα, σε όλα τα θέματα, κατά ένα μυστήριο και μυστικό συνάμα τρόπο, παίρνουν την απάντησή τους και αναπαύουν και την ψυχή και το σώμα.

Κιλκίς, 1-9-2015

ΣΧΕΤΙΚΑ:

[Περί επιστήμης ή «κενής απάτης» \(Σωτήρης Γουνελάς\)](#)

[Επιστήμη και Θρησκεία \(Αγ. Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας\)](#)

[Ορθόδοξη θεολογία και επιστήμη \(Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ιερόθεος\)](#)

[Η Σχέση μεταξύ Επιστήμης και Ορθόδοξης Θεολογίας \(π. Βασίλειος Γουντικάκης, πρώην Καθηγούμενος Ι.Μ. Ιβήρων Αγ. Όρους\)](#)

[Επιστήμη, ευτυχία και ισοθεΐα \(Αρχ. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος\)](#)

[Τα υπαρκτά όρια της επιστήμης και η «ανύπαρκτος ύπαρξις» του Δημιουργού \(Βασ. Πετρουλέας, Δρ. Φυσικός, Ε.ΚΕ.Φ.Ε. «Δημόκριτος»\)](#)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

[Στις παρυφές της επιστήμης \(Στέλιος Παπαλεξανδρόπουλος, καθηγητής Θεολογικής Σχολής Αθηνών\)](#)